

[Leth Mouritzen.]

givet Udtryk for, at der maa gribes kraftigt ind over for Bolignøden ved en Udvidelse af Boliganvisningsloven, og Ungdomskommissionen under Socialministeriet har for nylig gennem et Udvalg givet Udtryk for, at en Fordeling af den forhaandenværende Boligmasse var ubetinget nødvendig for at komme Ungdommen til Hjælp i dens Bestræbelser for at skabe nye Hjem, saa det mangler ikke paa Tilslutning til Ændring i de bestaaende Forhold.

Det har heller ikke manglet paa Forslag til en Forbedring af den nugældende Lov. Fra dengang De samvirkende Lejerforeninger i 1942 rejste Kravet om Boligrativering som det bedste Middel til at undgaa de nuværende Tilstande, har baade Organisationer og Partier gennem deres Presse slaaet til Lyd for effektive Indgreb til Fordel for Hjemmene. Det har været fremhævet, at Forbudet mod Fremleje burde hæves, at ledigblevne Lejligheder af de store Typer burde udlejes til mere end een Familie, og at overtallige Værelser skulde tvangsfremlejes ved Boliganvisningsudvalgets Foranstaltning. Et Forslag om Skat paa overtallige Værelser i Luksuslejligheder har ogsaa staaet til Raadighed for det høje Ministerium. Men intet af alt dette har haft Mulighed for at bevæge den højtærede Indenrigsminister, saa dette Lovforslag kunde blive mere i Overensstemmelse med, hvad Boligsituationen kræver.

Er al den megen Tale om at bevare Hjemmet som Grundpillen i Samfundet mere end Ord? Hvordan skal Forældrene kunne holde deres unge til Hjemmet, naar der ikke bydes dem Mulighed derfor? Er det ikke blodig Ironi, at Ungdommen har kæmpet for at befri Danmark, naar Fædrelandet ikke vil give den et Sted, hvor den kan bygge et Hjem, saa Livet kan faa Mening? Hvad mener man med, at vi alle er i samme Baad, naar de, som har Overflod, ikke kan tænke sig et Stykke Tid at undvære lidt af den megen Plads i Luksussaloner? Maa vi nu faa gjort op med den Anskuelse, at Ejendomsretten ogsaa er Retten til at betragte vore Hjem som Handelsvare, og at den personlige Frihed antastes, fordi Samfundet i en Nødssituation forbyder den enkelte Borger at beslaglægge mere end to Rum for sin Tilværelse?

I vort Broderland Norge er man kommet over den Slags Fordomme. Der er Fordelingen af Boliger i fuld Gang med Søgerkartotek og Rekvireringsraad, med en Frivilligheds-Fremlejeperiode efterfulgt af en Tvangsfremlejningsordning. Nordmændene forstaaer i en saa vanskelig Materialesituation, som Verden befinder sig i, at det er nødvendigt at handle paa lang Sigt. Danmarks Materialesituation er mindst lige saa vanskelig, det store Projekt efter Indenrigsministeriets Betænkninger med 30 000 Lejligheder aarligt svandt hurtigt ind til 15 000 Lejligheder, der igen efter den højtærede Indenrigsministers Beregning reduceres til, at 15 000 Lejligheder maaske kunde paa-begyndes i Juni dette Aar. Disse 15 000 Lejligheder er nu efter Teglværkernes Overslag over Murstensproduktionen atter svundet ind til, at man i dette Aar i bedste Tilfælde kan levere Sten til 8 000—10 000 Lejligheder, hvis Brændsels- og Kørselsforhold eller Arbejdsforhold i øvrigt ikke lægger Hindringer i Vejen.

Jeg venter ikke stort Byggeri i Aar, jeg forudser, at man meget langsomt kommer i Gang i de følgende Aar, og at den enkelte Ejendom vil være længere under Opførelse end tidligere, og at det derfor vil være en Aarrække, inden Bolignøden kan afhjælpes ved Hjælp af Byggeri. Lignende Betragtninger er givet af Byggenævnets Formand, Direktør Bjerregaard, som mener, at det vil være 5 Aar, og Stadsbygmester Svend Møller mener, at det vil være 10 Aar, inden Byggesituationen bliver normal igen. Derfor og i øvrigt af de andre Grunde finder mit Parti og jeg, at det foreliggende Forslag, som er stillet af Indenrigsministeren, er ganske uantageligt, og jeg ønsker nedsat et Udvalg, som kan tage Stilling til Ændringer i og Udbygning af den nugældende Lov.

Som Grundlag for Forhandlingerne i den Retning betragter jeg det socialdemokratiske Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 400 af 22. August 1945 om Boliganvisning, som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen forelagde her i Tinget den 23. Marts. Det bygger i sine Ændringer, saa godt det nu har kunnet lade sig gøre, paa Erfaringer, man har kunnet indhøste i det københavnske Boliganvisningsudvalg. Det havde sikkert været befrugtende, om Erfaringer fra andre Boliganvisningsudvalg havde haft Mu-